

UVOD

Kredit je, uz plaćanja, najstariji i najznačajniji bankarski posao. Funkcionisanje savremene privrede nije moguće zamisliti bez kredita. Zbog toga je kreditni posao u centru pažnje ekonomskih i pravnih disciplina koje proučavaju bankarstvo i bankarske poslove. Mnogobrojne definicije kredita i ugovora o kreditu koje su se do sada u teoriji davale ne smatraju se sasvim zadovoljavajućim. Veliki broj najrazličitijih pojavnih modaliteta kredita u praksi je u toj meri bogat razlicitostima da se u savremenoj teoriji, naročito pravnoj, sve više sreću shvatanja koja odriču korisnost i mogućnost utvrđivanja opsteg pojma kredita i ugovora o kreditu pa se definicije ograničavaju na pojam konkretne vrste kreditnog posla. Ne ulazeći ovom prilikom u složenu problematiku mogućnosti opsteg definisanja kredita mogli bismo za potrebe daljih izlaganja uopšteno reći samo to da se ugovorom o bankarskom kreditu jedna strana obavezuje da će drugoj strani staviti na raspolaganje određenu sumu novca ili da će za nju preuzeti odgovornost prema trećem licu, dok se druga strana obavezuje da će je po proteku određenog vremena vratiti sa kamatom, a za slučaj preuzimanja odgovornosti prema trećem, da će platiti određenu proviziju.

U zakonu o obligacionim odnosima ugovor o kreditu se određuje kao ugovor kojim se banka obavezuje da korisniku kredita stavi na raspolaganje određeni iznos novčanih sredstava na određeno ili neodređeno vreme, za neku namenu ili bez utvrđene namene, a korisnik se obavezuje da banci plća ugovorenu kamatu i dobijeni iznos novca vrati u vreme i na način kako je utvrđeno ugovorom. Ovakvom definicijom, međutim, nije dat opšti pojam ugovora o kreditu, jer se ona odnosi samo na jednu vrstu kredita, na novčane kredite. Krediti odgovornosti, kao druga velika grupa kreditnih poslova, kod kojih banka ne ustupa korisniku svoja novčana sredstva već mu stavlja na raspolaganje svoju odgovornost, svoj kredibilitet, čime mu olakšava da dođe do gotovog novca ili mu omogućava da ispuni svoje novčane obaveze prema trećima bez upotrebe gotovog novca ili mu omogućava da ispuni svoje novčane obaveze prema trećim bez upotrebe gotovog novca, ovom definicijom nisu obuhvaćeni, iako u praksi imaju veliku važnost.

Kredit ima izuzetnu važnost za funkcionisanje savremenog društva. Raznovrsne potrebe preduzeća i drugih privrednih subjekata zadovoljavaju se velikim delom na kreditnoj osnovi, zbog čega se ponekad kaže da je savremena privreda po svome karakteru kreditna privreda. Pored privrednih subjekata kreditnim poslovima se koriste i građani radi zadovoljavanja različitih svojih potreba.

3.

1. VRSTE KREDITA

U praksi postoje brojne vrste ugovora o kreditu. Pored podele na novčane kredite i kredite odgovornosti mogu se, zavisno od kriterijuma podele, razlikovati druge vrste kredita.

S obzirom na namjeru svi krediti se mogu podeliti na nenamenske i namenske. Kod namenskih kredita korisnik može kredit upotrebiti samo za ugovorom utvrđenu namenu. Takvi su npr. investicioni krediti, krediti za stambenu izgradnju, potrosacki krediti itd. Nepostovanje ugovorne namene može da dovede do raskida ugovora na štetu korisnika kredita. Nenamenski krediti se mogu naprotiv koristiti u bilo koju svrhu, zavisno od potreba korisnika kredita.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com